

VAZOS NAMAI

Interjero ir ekspozicijos projektas

TURINYS

1. Aiškinamasis raštas

Muziejaus koncepcija

1.1 Pirmas aukštas

1.1.1 Įvadinė patalpa
1.1.2 Koridorius ir laiptinė
1.1.3 Ekspozicinė erdvė ,,Laiko liniuotė”
1.1.4 Edukacijų ir laikinų parodų erdvė
1.1.5 Darbuotojų virtuvėlė

1.2 Antras aukštas

1.2.1 Ekspozicinė erdvė ,,Valdovo mirtis”
1.2.2 Ekspozicinė erdvė ,,Merkinės miestelio aikštė”
1.2.3 Ekspozicinė erdvė ,,Įdomybių kambarys”
1.2.4 Konferencijų ir laikinų parodų erdvė

1.3 Trečias aukštas

1.3.1 Svečių kambariai
1.3.2 Svečių virtuvėlė

1.4 Universalaus dizaino taikymo aprašas

2. Žiniaraštis

2.1 Pirmas aukštas

2.1.1 Įvadinė patalpa
2.1.2 Koridorius ir laiptinė
2.1.3 Ekspozicinė erdvė ,,Laiko liniuotė”
2.1.4 Edukacijų ir laikinų parodų erdvė
2.1.5 Darbuotojų virtuvėlė

2.2 Antras aukštas

2.2.1 Ekspozicinė erdvė ,,Valdovo mirtis”
2.2.2 Ekspozicinė erdvė ,,Merkinės miestelio aikštė”
2.2.3 Ekspozicinė erdvė ,,Įdomybių kambarys”
2.2.4 Konferencijų ir laikinų parodų erdvė

2.3 Trečias aukštas

2.3.1 Svečių kambariai
2.3.2 Svečių virtuvėlė

3. Techniniai brėžiniai

3.1 Grindų ir sienų apdailos specifikacija

3.1.1 Pirmo aukšto dangų ir vandens įvadų planas
3.1.2 Antro aukšto sienų apdailos planas
3.1.3 Trečio aukšto sienų apdailos planas

3.2 Apšvietimo ir elektros kištukų specifikacija

3.2.1 Pirmo aukšto apšvietimo ir elektros kištukų planas
3.2.2 Antro aukšto apšvietimo ir elektros kištukų planas
3.2.3 Trečio aukšto apšvietimo ir elektros kištukų planas

3.3 Silpnaregių orientacijos priemonių planai

1. Aiškinamasis raštas

Muziejaus koncepcija

Merkinė – istoriografiškai ir strategiškai svarbus Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės (LDK) miestas ir kelionių centras, Abiejų Tautų Respublikos (ATR) valdovų rezidavimo ir mirties vieta. Būtent Merkinėje mirė Vladislovas Vaza (1595–1648 m.) – ATR valdovas, kurio veikla labai svarbi Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės ir visos valstybės istorijos kontekste. Vladislovas Vaza dažnai vertinamas kaip „paskutinis stiprus ATR valdovas“ prieš valstybės nuosmukį, kuris prasidėjo netrukus po jo mirties.

Vazos mirtis paženklino Merkinės miestelį ir jame esantį pastatą, vėliau pavadintą Vazos namu. Vazos namas – svarbus istorinis ir architektūrinis miestelio akcentas, tapęs Merkinės muziejumi. Muziejaus ekspozicijų koncepcija remiasi Vladislovo Vazos valdymo laikotarpiu kaip tematiniu motyvu ekspozicijų siužetams ir stilistikai formuoti. Muziejuje siekiama ne tik atskleisti didingą krašto praeitį, bet ir drąsiais dizaino sprendimais formuoti modernias, įkvepiančias erdves būsimiems Merkinės ateitį kuriantiems lankytojams.

Muziejaus erdvėse atskleidžiami du naratyviniai siužetai – Merkinės miestelio raidos chronologinis pasakojimas ir ATR valdovo Vladislovo Vazos gyvenimo ir mirties istorija. Abu šie pasakojimai formuojami kaip integralios, viena kitą papildančios vientiso siužeto dalys. Muziejaus pasakojimas atskleidžiamas dinaminiais scenografiniais ir režisūriniais sprendimais, kaip antai pilna šurmulio barokinė miestelio aikštė kintant dienos ciklams ar patyriminė dramatinė merdinčio valdovo scena. Priešais lankytoją atsiveria kintanti interaktyvi aplinka, pasakojimais atskleidžiami įvairūs laikotarpiai.

Lankytojo pažintis prasideda dar prieš susipažįstant su ekspozicija. Ant muziejaus fasado numatoma nuolat budinčio Vazos namo ir Merkinės miestelio sargybinio – sparnuotojo husaro skulptūra. Tai aliuzija į Abiejų Tautų Respublikos laikus, kuomet husarai buvo pagrindinė valdovų apsauga ir palyda. Šia menine priemone subtiliai suponuojama pastato istorinė reikšmė – tai buvusi valdovų apsistojimų vieta. Iš praktinės pusės skulptūra atliktų turistų traukos centro funkciją ir padėtų muziejui pritraukti daugiau lankytojų.

Lankytojo edukacinė kelionė prasideda įvadinėje salėje, kurioje kuriama jauki, kviečianti užeiti atmosfera. Šioje aplinkoje jau galima pajusti erdvėje kuriamą istoriškumą, atpažinti sumodernintą Vazų dinastijos simboliką ir spalviškumą, per grafinę raišką intuityviai nujausti muziejaus erdvėse pasakojamą naratyvą. Grafiniam sprendimui naudojamos sumodernintos Vazų dinastijos heraldikos spalvos (raudona, mėlyna, geltona ir balta) ir raštai, šriftas – modernus serifinis, su ATR laikmečiui būdingomis akcentuotomis didžiosiomis raidėmis. Šią atmosferą papildo graviūrų grafikos stilius. Vizualinėje kalboje siekiama balanso tarp modernių sprendimų ir istorinio paveldo.

Eidamas toliau lankytojas patenka į modernios stilistikos laiko liniuotės salę. Čia keliais pažintiniais (tipinio lankytojo, istorijos entuziasto ir eksperto) lygmenimis pristatoma Merkinės krašto istorija per vizualinę medžiagą, taktilinius maketus ir veiklas bei multimedijos instaliacijas. Toliau lankytojas kviečiamas į edukacijų ir laikinų parodų erdvę. Čia suteikiama galimybė pamatyti muziejaus organizuojamas laikinas parodas, siūloma išbandyti istorinio pobūdžio virtualios realybės instaliacijas. Kiek nuošaliau, už spauda dekoruotos stiklinės pertvaros, įrengta darbuotojų virtuvėlė.

Antrajame aukšte esanti ekspozicija skirta susipažinti su Vladislovo Vazos asmenybe ir Merkine jo valdymo laikotarpiu. Kadangi periodas ir tematika nėra (gerai) žinomi plačiajai auditorijai, siekiama kurti mažiau faktologinį, bet emocingesnį patyriminį pasakojimą, kuris skatintų tolesnį lankytojo domėjimąsi tema už ekspozicijos ribų. Pagrindinė priemonė tai pasiekti – intensyvesni scenografiniai sprendimai ir ryškesnių emocijų režisūriniai kontrastai. Antrojo aukšto tyrinėjimai pradedami nuo valdovo Vladislovo Vazos kambario, kuriame merdėja valdovas, scenos. Ši scena sukelia nejaukos, įtampos ir nežinomybės emocijas, priešingas miestelio erdvei, kurioje kuriama jau kardinaliai besiskirianti ramios stebėsenos ir pakilumo atmosfera. Galiausiai lankytojas patenka į ramų ir jaukų valdovo įdomybių kambariuką. Pabaigoje suteikiama galimybė aplankyti konferencijų salę su specialiai muziejui kurtais meno kūriniais, iš kurių galima atpažinti pasakojimo atgarsius, bet jau sumodernintoje XXI amžiaus menininkų kūrybinėje refleksijoje.

Aplankytose erdvėse dominavusi istoriškumo ir modernumo sintezės vizualinė ir interjero patirtis tęsiasi ir trečiojo aukšto tarnybinėse bei svečių patalpose.

1.1.1 Įvadinė patalpa

Į muziejų įėjęs lankytojas atsiduria įvadinėje reprezentacinėje muziejaus dalyje, kurioje pateikiama pagrindinė informacija apie muziejų, suteikiama galimybė pasivaišinti kava, įsigyti knygų, Merkinės krašto amatininkų tradicinių gaminių – šiaudinių sodų, odos ir keramikos dirbinių bei lankytojo bilietų.

Patalpą sudaro priimamojo ir įvažiavimo arkos segmentai. Architektūrinis sprendimas priimtas remiantis istoriniu erdvių dvilypumu, taip vizualiai pratęsiant architektūrinę pastato istoriją. Atskiriamos buvusios kavinės (kafenhauzo) ir įvažiavimo arkos erdvės. Emociniam erdvių atskyrimui sukurti ir buvusiai sienai pažymėti pasitelkiami grafiniai žymėjimai ir kontrastinga grindų danga. Kafenhauzo erdvėje matomi registratūros baldai – prekystalis ir lentynos; ekspozicijų baldai ir lentynos; staliukai su minkštais sėdimaisiais baldais; dekoratyviniai šviestuvai ir įvairios antikvarinės dekoracijos. Siekiant atkreipti lankytojo dėmesį ir suteikti vizualinio aiškumo, erdvėje išsiskiria registratūros barokinis sendintas baldų komplektas, kurį sudaro prekystalis ir baldas su lentynomis bei kavos ruošimo įrangos vieta. Komplekte sumontuotos ekspozicinių prekių lentynos, rakinamos spintelės, kasos aparatas, kavos ruošimo ir santechnikos įranga.

Arkos interjere dominuoja medžiu dekoruotas fasadas su akcentiniais dekoratyviais elementais; autentiško mūro atodangos; ekspozicinės sendinto medžio prekybos lentynos; meninės ekspozicinės kolonos. Erdvėje vizualiai akcentuojama medžiu dekoruota pertvara su bareljefiniu, metalizuotu, iš Vladislovo Vazos antspaudo inspiruoto Vazos namo logotipu ir ekspozicinėmis nišomis. Sienelės nišose eksponuojami Vazos namo rekonstrukcijos metu aptikti Vazos namo istoriją papildantys radiniai – tinko fragmentai, dekoratyvūs fasadų elementai, plytos su įspaudais ir kt.
Erdvėje esančiame informaciniame terminale pateikiama informacija apie muziejaus veiklą, naujienos, galerija ir renginių kalendorius.

Antrasis akcentas yra ekspozicinė pakyla, ant kurios eksponuojamos monetos, rastos po pastato grindiniu restauravimo metu. Ši subtiliai integruojama siekiant papildyti istoriją dar vienu akcentu. Ekspozicinė kolona dekoruojama menine skirtingų rūšių tinko fragmentų mozaika, taip sukuriant subtilų dekoratyvumą, derantį prie mūro sienų ir grindų dangos. Ant mūro sienos kabo medinės lentynėlės su dirbiniais, skirtais parduoti. Atviroje vietoje demonstruojami dirbiniai kur kas patrauklesni lankytojui.

1.1.2 Koridorius ir laiptinė

Pereinamosios erdvės – koridorius ir laiptinės – dekoruojami antikvariniais artefaktais ir paveikslais, kurie pratęsia bendrą registratūros estetiką. Koridoriuje numatomi žymėjimai, nukreipiantys lankytoją į ekspozicijų salę, edukacijų ir laikinų parodų erdvę, antrajame aukšte esančias ekspozicijas.

1.2.1 Ekspozicinė erdvė „Laiko liniuotė“

Pirmojoje nuolatinės ekspozicijos erdvėje vyrauja prieblanda, apšvietimas koncentruojamas į ekspozicines nišas. Dominuoja medis ir ryškių spalvų akcentai. Architektūriškai ekspozicija formuojama monumentalių tūrių pagrindu – erdvės centre yra Merkinės miestelio maketas, apie kurį perimetru išdėstomi baldai. Baldo ekspozicinės nišos įrengiamos barokinių arkų principu. Nišos yra grūdinto stiklo. Jose – ekspozicijų turinys: muziejaus eksponatai, maketai, grafika ir graviūrų stilistikos iliustracijos.

Siekiant praplėsti įstiklintose nišose pateikiamą informaciją įtraukesnėmis priemonėmis, kiekvienai temai skiriama lentynėlė, atitinkanti universalaus dizaino principus, su taktiliniais patyriminiais eksponatais. Čia lankytojui suteikiama galimybė išgirsti pasakojimus ir paliesti eksponatų reprodukcijas. Ypač smalsiam lankytojui numatoma kiekvienai temai pateikti po papildomą ištraukiamą stalčiuką su informacija. Bendrą erdvės nuotaiką kuria šviesdėžės su fotografine medžiaga.

Ekspozicijų balduose sumontuojami trys terminalai. Įvadiniame terminale pristatoma visa su ekspozicine erdve susijusi tekstinė ir vizualinė informacija su bent dviem edukaciniais žaidimais. Pasipriešinimo terminalas skirtas praplėsti pasipriešinimo temą tekstine ir vizualine informacija, įterpiama partizanų pavardžių duomenų bazė, edukacinis žaidimas. Miestelio aikštės terminalas skirtas aktyvuoti miestelio projekciją, kartu suteikti galimybę terminale detaliau patyrinėti vaizdo pasakojime apžvelgiamas temas (istoriografiją, pastatų architektūrą, mūšius ir t. t.). Terminalų turinys kuriamas pagal universalaus dizaino principus. Ekspozicijoje pristatomas esamas Merkinės krašto muziejaus miestelio maketas su projekciniu pasakojimu. Maketas atnaujinamas ir integruojamas į ekspoziciją.

Ekspozicinėje erdvėje pristatomos temos: „Priešistorė“ – priešistoriniai, bronzos ir geležies amžių eksponatai, rasti Merkinėje (žeberklai, kovos kirviai, ietys, romėniškos monetos ir kt.); „Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė“ – maketai (taktilinis Merkinės pilies maketas), infografinė medžiaga (pagrindinis valstybės kelių žemėlapis) ir eksponatai; „Magdeburginis miestas“ – infografinė medžiaga (Makovskio žemėlapis), eksponatai (šv. Kazimiero statulėlė, radiniai rotušėje ir kt.) ir maketai (rotušė, vienuolynai ir kt.); „Carinis periodas“ – eksponatai, iliustracinė medžiaga (Napoleono žygiai, deganti Merkinė ir kt.); „Tarpukaris“ – tarpukario miestelio maketas ir eksponatai; „Antrasis pasaulinis karas“ – pokariu sunaikinto miestelio maketas, nužudytų žydų pavardžių sąrašai, eksponatai; „Pasipriešinimas“ – eksponuojami partizaniniai leidiniai, ginkluotė, maketai (bunkerio pjūvis), grafika (Merkinės mūšis); „Miestelis okupacijos ir ideologijos gniaužtuose“ – pristatoma įvykių chronologija nuo okupacijos iki Sąjūdžio.

Siekiant praplėsti įstiklintose nišose pateikiamą informaciją įtraukesnėmis priemonėmis, kiekvienai temai skiriama lentynėlė, atitinkanti universalaus dizaino principus, su taktiliniais patyriminiais eksponatais. Čia lankytojui suteikiama galimybė išgirsti pasakojimus ir paliesti eksponatų reprodukcijas. Ypač smalsiam lankytojui numatoma kiekvienai temai pateikti po papildomą ištraukiamą stalčiuką su informacija. Bendrą erdvės nuotaiką kuria šviesdėžės su fotografine medžiaga.

1.1.4 Edukacijų ir laikinų parodų erdvė

Edukacijų ir laikinų parodų erdvei pasirinktas labiau erdvės specifikai tinkantis žaismingesnis dizainas. Sienos dekoruotos Merkinės panoramos fototapetu, graviūromis ir spalvingais pufais.
Erdvė pritaikyta rengti užsiėmimą iki 24 vaikų grupei. Erdvės centre edukacinėms veikloms numatytas ilgas medinis, mobilus, išskleidžiamas stalas. Prie stalo statomos modulinės, lengvai sandėliuojamos taburetės. Trūkstamų vietų poreikis patenkinamas pufų komplektu. Taip pat erdvėje numatomas 3 metrų pločio projekcinis išvyniojamas ekranas ir projektorius.

Kitu metu erdvė būtų skiriama laikinoms parodoms rengti. Erdvėje sumontuojamas šynolaidis su LED taškiniais šviestuvais ir fiksavimo bėgelis plakatų medžiagai pakabinti. Išnešus mobilią užsiėmimų įrangą (mobilų stalą, taburetes ir pufus), erdvėje galėtų būti naudojami mobilūs stendai ir kita parodų įranga.

Patalpos kampe įrengiama vieta kompiuteriui su mobiliu stalu su kėdėmis. Edukacinių užsiėmimų metu ši vieta būtų naudojama projektoriaus vaizdiniui valdyti, o kitu metu lankytojams būtų suteikta galimybė išbandyti tris muziejaus virtualios realybės instaliacijas: „Merkinės mūšis“, „Tarpukario Merkinė“ ir „Merkinės pilies apgultis“.

1.1.5 Darbuotojų virtuvėlė

Aplinka šviesi, minimalistinė ir kompaktiška, interjeras pritaikytas lengvam higienos užtikrinimui. Virtuvės įranga (kriauklė, šaldytuvas ir kt.) montuojama į vientisą baldų sistemą. Erdvė dekoruojama naujųjų amžių dvaro virtuvės graviūromis ir tapyba.

1.2.1 Vazos mirtis

Ypatingas dėmesys skiriamas interaktyviai edukacinei erdvei „Valdovo mirtis“. Čia išsamiai pristatoma Vladislovo Vazos gyvenimo ir mirties istorija. Ji svarbi ne tik Merkinės miestelio istorinėje retrospektyvoje, bet ir Abiejų Tautų Respublikos istoriografijoje. Didelis dėmesys skiriamas erdvės teatrališkumui ir scenografijos įrankiams, suteikiantiems emocinę įtrauktį ir padarantiems pasakojimą įsimintiną.
Meninis sprendimas suponuoja, kad erdvė – tai merdinčio valdovo gyvenimo savirefleksija, apimanti biografijos faktus, pakilimus ir nuopuolius, romantinį gyvenimą, karo žygius ir mirtį.

Kuriama tamsi erdvė – blausi žvakių šviesa apšviečia tik valdovo lovą ir patyriminius eksponatus. Centrinėje patalpos dalyje pristatoma autentiška baroko stiliaus valdovo lovos reprodukcija, kuri architektūriškai sujungia erdvės kompoziciją ir periferijoje pozicionuojamus taktiliškai aktyvuojamus pasakojimus bei eksponatus. Lova uždengiama baldakimu, tad jos turinys sunkiai įžvelgiamas, tik anapus audinio blausi žvakės šviesa išryškina valdovo siluetą ir sujauktus patalus.

Erdvės periferijoje matomos penkios baroko meninės kompozicijos, pristatančios penkis judesiu arba taktiline integracija aktyvuojamus pasakojimus. Dėl emocinio autentiškumo pasakojimai būtų įrašomi lenkų / lotynų kalbomis, pereinančiomis į lankytojui suprantamą lietuvių kalbą. Siūlomas rūmų vienuolio metraštininko pasakojimas apie Vazų giminę ir valdovo karūnavimą (aktyvuojama prie giminės medžio); gedinčios Luškovskos pasakojimas apie romaną su valdovu (aktyvuojama prie nebaigto rašyti laiško); 5 didikų, buvusių prie merdinčio valdovo, šnabždesiai (aktyvuojama prie žvakidės su penkiomis žvakėmis su didikų inicialais); giesmininkų malda (aktyvuojama prie kryžiaus su Vazos mirties graviūra); Vazos namo savininko Tobiaso Poppelio pasakojimas apie valdovo lankymąsi Merkinėje. Šie pasakojimai yra pagrindinis emocijų sukeliantis ekspozicijos elementas.

Šalia emocinės garsinės instaliacijos pateikiama interaktyvi informacinė Vazos gyvenimo instaliacija. Jos pagrindas – animuoti paveikslai (esantys prieblandoje, tik priėjus pašviesėja, pradeda judėti) ir horizontalioje ašyje palei laiko liniuotę slankiojantis informacinis ekranas su besikeičiančia informacija. Patalpoje taip pat eksponuojama muliažinė koklių krosnis, valdovo kostiumas, spintos reprodukcija ir smulkūs anturažiniai elementai.

1.2.2 Ekspozicinė erdvė „Merkinės miestelio aikštė“

Erdvėje kuriama XVII amžiaus Merkinės miestelio aikštės interaktyvi patyriminė inscenizacija. Meninės instaliacijos tikslas – sukurti natūralios aplinkos įspūdį. Tam pasitelkiama besikeičiančio dangaus panorama, sukurianti dienos ir nakties ciklą, aikštė pripildoma garsų – varpo dūžių, miestelėnų pašnekesių, gyvūnų garsų ir pan.

Miestelio architektūra struktūrizuojama salės erdvėje taip, kad iš valdovo mirties kambario į erdvę įeinantis lankytojas išvystų Vazos namą miestelio aikštėje. Taip jis pajustų atkurtą Vazos mirties sceną ir suvoktų įvykių chronologiją (karalius miršta name ir iškilmingai išnešamas į aikštę). Be Vazos namo, lankytojas taip pat gali išvysti rekonstruotus žymiausius Merkinės aikštės statinius – Merkinės miestelio rotušę, rinkos aikštę, dominikonų vienuolyno pastatą ir kt. Už aikštės ribų esantys pastatai (Merkinės aikštės dominikonų bažnyčia, sinagoga ir kt.) vaizdingai tapomi panoraminiame piešinyje.

Ekspozicinėje erdvėje atkuriami aikštės pastatai su papildomomis ertmėmis įtraukiam, multisensoriniam edukaciniam turiniui. Siūlomi edukaciniai intarpai – virtualios realybės instaliacijos, leidžiančios pamatyti ir išgirsti virtualiai rekonstruotos aikštės gyvenimą, išvysti rekonstruotus miestelio interjerus ir gyventojų buitį; garsų siužetai, leidžiantys pasiklausyti Merkinės miestelio gyventojų pasakojimų ir periferinių garsų; žiūronai ir ertmės, kad lankytojas galėtų tyrinėti namukus; įvairių matmenų nišos su eksponatais; informaciniai terminalai, leidžiantys tyrinėti dokumentinę medžiagą, skaitmenines rekonstrukcijas.

Ekspozicinėje erdvėje ne mažiau svarbi edukacinė ašis yra miestelio sociokultūrinis kontekstas ir luominės visuomenės principai, savitarpio priklausomybė. Aikštėje pristatomos miestelėnų istorijos ir buities subtilybės. Siūlomi plėtoti naratyvai: dominikonų vienuolis, pirklys, valstietis, bajoras. Labiau paliečiama Merkinės krašto bajorija, plėtojama Merkinės bajorijos veikla Abiejų Tautų Respublikoje

1.2.3 Ekspozicinė erdvė „Įdomybių kambarys“

Šioje erdvėje kuriama intymi aplinka su aliuzija į didiko privatų įdomybių kambarį (vok. kunstkammer) – biblioteką. Patyriminėje interaktyvioje ekspozicinėje aplinkoje pristatomos įdomybės iš muziejaus archyvo (senoviniai pelėkautai, statulėlės, keramikos dirbiniai ir kt.), keistenybės, medžioklės trofėjai, antikvariniai meno dirbiniai, 5 senovinių knygų (tarp jų – LDK Statuto) reprodukcijos. Erdvę sudaro įvairių dydžių barokinės varstomos lentynėlės, skirtos tyrinėti, barokinis rašomasis staliukas su stalčiukais, įvairios dekoracijos bei aksesuarai. Knygų lentynoje integruojamas informacinis terminalas su tekstine bei vaizdine informacija.

1.2.4 Antrojo aukšto konferencijų ir laikinų parodų erdvė

Patalpoje suformuojama moderni erdvė, kiek nutolstanti nuo bendros istorinės inscenizacijos atmosferos, būdingos kitoms antrojo aukšto muziejaus erdvėms. Šiuo sprendimu nutolstama nuo nostalgiško praeities Merkinės vaizdinio ir siekiama emociškai perteikti Merkinės miestelio ateities potencialą, pasitelkiant visiškai sumodernintą ir inovatyvų erdvės ir dekoro sprendimą.

Erdvėje dominuoja modernaus meno instaliacijos ir ryškių spalvų motyvai. Vienas esminių erdvės akcentų yra meninė kompozicija „Vazos širdis“. Tai specialiai muziejui kuriamas meno kūrinys, kuriame vaizduojama Merkinė kaip istoriškai svarbi du politinius centrus – Vilnių ir Krokuvą – siejanti grandis. Vazos namas (Merkinė) – tai simboliška jungtis tarp Vazos širdies, palaidotos Vilniuje, Šventojo Kazimiero koplyčioje, ir kūno, palaidoto Šventųjų Stanislovo ir Vaclovo (Vavelio) katedroje.

Taip pat salėje įrengtas projektorius, išvyniojamas projektoriaus ekranas, vieta kompiuteriui, konferencijoms skirtų kėdžių komplektas, dekoracinė meninė knygų lentyna, muziejaus pianinas, modernizuoti miestelio seniūnų biustai.

1.3.1 Svečių kambariai

Vazos name numatomi trys svečių kambariai, apipavidalinti pagal muziejuje dominuojančią baroko stilistiką. Kambariuose – dvi subtiliai modernios lovos su baldakimais, išlaikant baroko prabangą, bet papildant šiuolaikiniais sprendimais ir gausiomis dekoracijomis. Šios detalės suteikia statiškai atmosferai jaukumo, o erdvėms – gyvumo. Taip pat numatomas rašomasis stalas su taburetėmis bei derančių dekoracijų komplektas.

1.3.2 Svečių virtuvėlė

Jauki svečių reikmėms pritaikyta virtuvėlė. Virtuvės įranga montuojama į vientisą baldų sistemą. Erdvės viduryje – staliukas su kėdžių komplektu.

1.4 Universalaus dizaino taikymo aprašas

Projektuojant Vazos namo muziejų siekiama, kad erdvės būtų suprantamos, patogios ir prieinamos visiems lankytojams – nepriklausomai nuo amžiaus, fizinių galimybių ar patirties lankantis muziejuose. Judėti pastate paprasta ir aišku: perėjimai pakankamo pločio, be kliūčių, o pagrindinės kryptys ir erdvės pažymėtos taip, kad būtų lengva orientuotis naujiems ar negalią turintiems lankytojams. Ženklinimo sistemos kontrastingos ir įskaitomos. Silpnaregių patogumui įrengiami vedantys takai.

Ekspozicijos turinys atskleidžiamas multisensorinėmis priemonėmis – jį galima pažinti ne tik rega, bet ir klausa bei taktilika. Ekspozicinėse erdvėse numatomos interaktyvios pažinimo zonos. Aplinkų interaktyvumas priklauso nuo ekspozicijos konteksto – pasyvesnio pažinimo zonose, kaip antai Merkinės krašto istorinėje salėje, interaktyvumas apsiriboja terminaliniais sprendimais, pasyviais taktiliniais stalčiukais ir eksponatais, kad lankytojas nebūtų gluminamas. Aktyvaus pažinimo zonose interaktyvumas išplečiamas ir tampa akcentiniu pažinimo motyvu.

Daugelyje ekspozicinių vietų numatyti taktiliniai objektai, maketai ir eksponatų reprodukcijos, su kuriomis galima susipažinti ir pajausti ne tik formos specifiką ar konstrukciją, bet ir faktūrą bei apdirbimą. Praktika rodo, kad taktilinis pažinimas yra esminis siekiant sėkmingai perteikti informaciją pažeidžiamų socialinių grupių asmenims (turintiems autizmo spektrą ar analogiškų sensorikos sutrikimų). Taktilinių eksponatų skaičius varijuoja nuo kelių tokio pobūdžio eksponatų (laiko liniuotės ekspozicinėje salėje) iki visiškai taktilinių aplinkų kompleksų (Merkinės miestelio, Valdovo mirties, įdomybių ekspozicinės salės). Ekspozicijoje plėtojami garsiniai pasakojimai padeda didesniam lankytojų ratui suvokti informaciją: dar neskaitantiems vaikams; vyresnio amžiaus žmonėms; regos sutrikimų turintiems lankytojams.

Ekspozicijoje naudojami virtualios realybės sprendimai praplečia ekspoziciją už realių ribų. Virtualioje aplinkoje konstruojamos istorinės reprodukcijos, lankytojai gali išvysti virtualioje realybėje rekonstruotus kostiumus, aplinkas ir įvykius. Virtualios realybės ir kitos skaitmeninės medijos išvystymas diversifikuoja edukacines veiklas ir suteikia naujų galimybių edukacijai ir mobilumui vykdyti – ekspozicijų turinys gali būti pristatomas regioninėse edukacijose, taip pasiekiant judėjimo negalią turinčius lankytojus (keliaujančio muziejaus koncepcija) bei populiarinant krašto muziejų turizmo mugėse.

Interaktyvūs terminalai ir ekranai skirti paprastam ir intuityviam naudojimui. Multimedijos ir vartotojo prieigos sprendimai užtikrina aiškią navigavimo struktūrą, gerą skaitomumą (elementų dydis ir kontrastas), numatoma galimybė pasirinkti įvairią informaciją – nuo bendrųjų kontekstų, skirtų pradedančiajam, iki ekspertinio lygmens. Terminaluose integruojami įtraukūs edukaciniai žaidimai, interaktyvios virtualios galerijos bei papildomos veiklos, padedančios dar geriau įsiminti informaciją ir įsigilinti į ekspozicijos kontekstą.